

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Saksan liittotasavalta teki vuonna 1995 ilmoituksen valtiontuista, jotka liittyivät holdingyhtiö EFBE Verwaltungs GmbH:n, nyttemmin Lintra Beteiligungungholding GmbH:n, kahdeksan tytäryhtiön yksityistämiseen. Päätöksellä, joka tehtiin 13.3.1996 ja joka annettiin tiedoksi 23.4.1996 päivätyllä kirjeellä⁽¹⁾, komissio ilmoitti Saksalle hyväksyvänsä Lintra Beteiligungunsholding GmbH:n yksityistämiseen liittyvät rakenteellisiin muutoksiin tarkoitetut tuet.

Riidanalaisella päätöksellä, joka tehtiin 28.3.2001, vastaaja velvoitti Saksan vaatimaan Lintra Beteiligungunsholding GmbH:lta ja Lintran tytäryhtiöiltä, että ne maksavat takaisin tukea yhteensä 34,978 miljoonan Saksan markan edestä. Kantajalta oli vaadittava yhteensä 3 195 559 Saksan markan takaisinmaksamista. Vastaaja väittää, että näitä tukia on käytetty väärin ja vastoin hyväksyttyä rakennemuutossuunnitelmaa. Vastaajan mukaan myönnettyjä tukia on käytetty Lintra Beteiligungunsholding GmbH:n suoritusten maksamiseen.

Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on Saxonia Edelmetalle GmbH:n osalta jo siksin lainvastainen ja pätemätön, koska kantajalle ei ole myönnetty mitään tukia, jotka olisivat vastoin 13.3.1996 tehtyä päätöstä.

Kantajan mukaan on kuvaavaa, että vastaaja ei ole milloinkaan väittänyt, että kantaja olisi käyttänyt väärin rakennemuutostukia. Vastaaja on takaisinmaksuvaatimustensa osalta tukeutunut pelkkiin olettamuksiin. Kantaja väittää, että kaikki sille maksetut tuet on käytetty yksinomaisesti rakennemuutostoimenpiteisiin. Lisäksi on vielä todettava, että kantajalta takaisinmaksettavaksi edellytetyn määrän suuruus on täysin mielivaltaisesti asetettu.

Niin ikään on todettava, että kaikki vastaajan tai Saksan tuet on maksettu Lintra Beteiligungunsholding GmbH:lle ja että ne on annettu pelkästään epäsuorasti edelleen tytäryhtiöille. Tästä syystä takaisinmaksupäätös voi kohdistua ainoastaan emoyhtiöön.

Lopuksi kantaja toteaa, ettei ole ilmeistä, mikä edes voisi olla sellainen oikeudellinen perusta, jonka nojalla Lintra Beteiligungunsholding GmbH ja kyseiset tytäryhtiöt olisivat yhteisvastuullisessa velkavastuussa. Otaksuttavasti vastaaja väittää tällaisen velkavastuun olevan olemassa vain siksi, että emoyhtiö on maksukyvytön.

⁽¹⁾ Päätöksen tiivistelmästä ks. EYVL C 168, 12.6.1996, s. 10.

Verónica Sabbagin 22.5.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-113/01)**

(2001/C 227/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Verónica Sabbag, kotipaikka Bryssel, on nostanut 22.5.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuintuomiossa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun KOM/R/A/01/1999 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajalle myönnettiin arvosana, jonka perusteella häntä ei hyväksytty soveltuvien hakijoiden luetteloon,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja osallistui kilpailuun KOM/R/A/01/1999. Hän riitauttaa sen, että häntä ei ole kirjattu soveltuvien hakijoiden luetteloon valintamenettelyssä, joka koski teknisistä tutkimus- ja tuotekehittelyohjelmista vastaavia väliaikaisia toimihenkilöitä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- kilpailuilmoitusta, olennaisia menettelysääntöjä ja valintalautakuntien toimintaa koskevia sääntöjä on rikottu ja komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen;
- perusteluvollisuutta on laiminlyöty;
- yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on rikottu;
- huolellisuusvelvoitetta on laiminlyöty ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.

Stefano Cocchin ja Evi Hainzin 23.5.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-114/01)**

(2001/C 227/53)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Stefano Cocchi, kotipaikka Varano Borghi (Italia), ja Evi Hainz, kotipaikka Besozzo (Italia), ovat nostaneet 23.5.2001